

Finat

NR 1/2021. STAN NA DZIEŃ 5 STYCZNIA 2021 r.

BIULETYN PRAWNY

ZMIANY PRAWNE NA RYNKU FUNDUSZY

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo krajowe

- 1.1. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych;
- 1.2. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 1.3. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 11 grudnia 2020 r. w sprawie wzorów zeznań, deklaracji i informacji podatkowych obowiązujących w zakresie zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne;
- 1.4. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 18 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów zeznań podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych;
- 1.5. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia niektórych wzorów oświadczeń, deklaracji i informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń

- 2.1. Projekt ustawy z dnia 7 grudnia 2020 r. o ogólnoeuropejskich indywidualnych produktach emerytalnych;
- 2.2. Projekt ustawy z dnia 27 listopada 2020 r. o Systemie Informacji Finansowej;
- 2.3. Projekt ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw;
- 2.4. Projekt ustawy z dnia 14 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw;
- 2.5. Rządowy projekt ustawy o rozpatrywaniu reklamacji i sporów klientów podmiotów rynku finansowego oraz o Funduszu Edukacji Finansowej;

- 2.6. Projekt ustawy z dnia 16 września 2020 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy – Kodeks cywilny;
- 2.7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 14 grudnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

- 3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:
 - 3.1.1. Dane miesięczne OFE i PFE;
 - 3.1.2. Informacja dotycząca pracowniczych planów kapitałowych (PPK) - III kwartał 2020;
 - 3.1.3. Stanowisko UKNF w sprawie wydawania i obrotu kryptoaktywami;
 - 3.1.4. Stanowisko Komisji Nadzoru Finansowego ws. polityki dywidendowej w 2021 r.;
- 3.2. Najważniejsze rozwiązania podatkowe Ministerstwa Finansów;
- 3.3. Komunikat Ministerstwa Finansów i Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie odroczenia obowiązku stosowania ESEF.

II. Obszar zmian

1. Prawo krajowe. Nowe przepisy wchodzące w życie

1.1. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych

Status: Weszło w życie 1 stycznia 2021 r.

Źródło: <https://www.dziennikustaw.gov.pl/DU/2020/2436>

Rozporządzenie dokonuje zmian w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych ([Dz. U. z 2007 r., poz. 1859](#)), dalej „rozporządzenie zmieniane”.

Zmiany wynikają z potrzeby dostosowania wyceny instrumentów rozporządzenia zmienianego do standardów obowiązujących w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości, w tym podkreślenia istoty wartości godziwej przy wycenie aktywów finansowych (w kierunku rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego ([Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8-45](#))).

Rozporządzenie dokonuje zmian w definicjach, w tym definicji aktywnego rynku, poprzez doprecyzowanie podejścia, w którym wybór aktywnego rynku będzie uzależniony od transakcji zawartych na tym rynku, a dotyczących wycenianego instrumentu finansowego. Ponadto, zostają dodane definicje transakcji repo/sell-buy back oraz transakcji reverse repo/buy-sell back oraz zasada określenia wartości godziwej w pierwszej kolejności jako wartości rynkowej.

W sytuacji braku ceny rynkowej, wartość godziwa szacowana jest modelem opartym o parametry rynkowe obserwowalne bezpośrednio i pośrednio, a tylko w wyjątkowych przypadkach - i pod rygorem dodatkowych ujawnień - dopuszczalna jest wycena w oparciu o model oparty o dane nieobserwowalne.

Rozporządzenie przewiduje ponadto ograniczenie zastosowania metody wyceny według skorygowanej ceny nabycia przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej wyłącznie do instrumentów o terminie zapadalności dłuższym niż 92 dni. Tym samym jakikolwiek instrument o terminie zapadalności dłuższym niż 3 miesiące powinien być wyceniany według wartości godziwej.

Towarzystwa funduszy inwestycyjnych, fundusze inwestycyjne oraz depozytariusze są obowiązani zapewnić dostosowanie rachunkowości do przepisów rozporządzenia zmienianego, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, nie później niż do dnia 1 lipca 2021 r.

1.2. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Status: Weszło w życie 31 grudnia 2020 r.

Źródło: <https://www.dziennikustaw.gov.pl/DU/2020/2421>

Rozporządzenie ma na celu zmianę rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ([Dz.U. z 2018 r. poz. 2545](#)).

Z uwagi na brak możliwości precyzyjnego określenia terminu odwołania stanu epidemii oraz załagodzenia dla przedsiębiorców skutków tego stanu, zaproponowano **odroczenie do dnia 30 czerwca 2021 r. terminu określonego w §4 zmienianego rozporządzenia**. Zapłata podatku dotyczy między innymi dywidend. Dotychczas termin ten ustalony był na 31 grudnia 2020 r.

Analogiczne przedłużenie zaproponowano dla [Rozporządzenia w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych](#).

1.3. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 11 grudnia 2020 r. w sprawie wzorów zeznań, deklaracji i informacji podatkowych obowiązujących w zakresie zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne

Status: Weszło w życie 1 stycznia 2021 r.

Źródło: <https://www.dziennikustaw.gov.pl/DU/2020/2346>

Rozporządzenie zakłada określenie nowych wzorów formularzy podatkowych i dostosowuje składane przez podatników zryczałtowanego podatku dochodowego wzory formularzy.

Zmianie ulegają następujące wzory:

- PIT-28,
- PIT-28S,
- PIT16A,
- PIT-19A,
- PIT-28/B,
- PIT/O,
- PIT/D,
- PIT/WZR.

Wzory, określone w załącznikach do rozporządzenia, stosuje się do przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r. i dokonanych od tego dnia odliczeń. Powyższej zasady nie stosuje się, jeżeli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia deklaracje lub informacje podatkowe zostały złożone na formularzach dotychczasowych.

1.4. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 18 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów zeznań podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych

Status: Weszło w życie 1 stycznia 2021 r.

Źródło: <https://www.dziennikustaw.gov.pl/DU/2020/2418>

Rozporządzenie zakłada określenie nowych wzorów formularzy podatkowych i dostosowuje składane przez podatników zryczałtowanego podatku dochodowego wzory formularzy.

Zmianie ulegają następujące wzory:

- wzory zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym (PIT-36/PIT-36S, PIT-36L/PIT-36LS, PIT-37) oraz
- wzory informacji stanowiących załączniki do zeznań rocznych (PIT/B, PIT/D, PIT/DS, PIT/WZ, PIT/SE, PIT/O, PIT/IP, PIT/Z).

Wzory, określone w załącznikach do rozporządzenia, stosuje się do przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r. i dokonanych od tego dnia odliczeń.

Powyższej zasady nie stosuje się, jeżeli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia deklaracje lub informacje podatkowe zostały złożone na formularzach dotychczasowych.

1.5. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia niektórych wzorów oświadczeń, deklaracji i informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych

Status: Weszło w życie 30 grudnia 2020 r.

Źródło: <https://www.dziennikustaw.gov.pl/DU/2020/2432>

Rozporządzenie zakłada określenie nowych wzorów formularzy podatkowych i dostosowuje składane przez podatników zryczałtowanego podatku dochodowego wzory formularzy.

Zmianie ulegają następujące wzory:

- PIT-4R,
- PIT-8AR,
- PIT-11,
- IFT-1 / IFT-1R.

Wzory, określone w załącznikach do rozporządzenia, stosuje się do przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r. i dokonanych od tego dnia odliczeń. Powyższej zasady nie stosuje się, jeżeli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia deklaracje lub informacje podatkowe zostały złożone na formularzach dotychczasowych.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń.

2.1. Projekt ustawy z dnia 7 grudnia 2020 r. o ogólnoeuropejskich indywidualnych produktach emerytalnych

Status: Opiniowanie – 10 grudnia 2020 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12341200>

Projekt dokonuje implementacji [Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2019/1238 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego \(OIPE\)](#), dalej „Rozporządzenie”.

Według projektodawcy w Polsce za odpowiednik OIPE można uznać IKE, stąd w projekcie przyjęto podobne rozwiązania podatkowe, jak w IKE. Podobnie jak w przypadku dochodów z IKE dochody z tytułu wypłat z OIPE będą zwolnione z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Dostawcą OIPE mogą być: instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń, instytucje pracowniczych programów emerytalnych (IORP), firmy inwestycyjne, które świadczą usługi zarządzania portfelem czy firmy i spółki inwestycyjne oraz zarządzające, a także zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

Projekt wprowadza w art. 3 zasadę 1 oszczędzający – 1 konto. Na koncie OIPE i subkoncie OIPE może gromadzić oszczędności wyłącznie jeden oszczędzający. Jeden oszczędzający może gromadzić oszczędności wyłącznie na jednym koncie OIPE albo subkoncie OIPE. Gromadzenie środków odbywa się na podstawie umowy zawartej z dostawcą przez osobę, która ukończyła co najmniej 16 r.ż. i przed ukończeniem 18 r.ż. ma ona prawo do dokonywania wpłat na konto OIPE albo subkonto OIPE tylko w roku kalendarzowym, w którym uzyskuje dochody z pracy wykonywanej na podstawie stosunku pracy. Wpłaty dokonywane w ramach OIPE w roku kalendarzowym nie mogą przekroczyć kwoty odpowiadającej trzykrotności przeciętnego

prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok, określonego w ustawie budżetowej lub ustawie o przewidywanym budżetowym lub w ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone.

Wypłata, w zależności od wniosku oszczędzającego albo osoby uprawnionej, może być dokonywana jednorazowo albo w ratach. Projektowany art. 10 wskazuje warunki nabycia prawa do wypłaty środków, w tym warunki i formy wypłat środków zgromadzonych na OIPE. Ponadto zakłada, że osoby gromadzące oszczędności na OIPE będą zwolnione z podatku dochodowego od osób fizycznych. Taką możliwość będą miały jednak wyłącznie osoby, które wypłacą zgromadzone oszczędności dopiero po 60 roku życia, bądź nabędą uprawnienia emerytalne i ukończą 55 lat oraz jednocześnie będą oszczędzać na OIPE co najmniej przez pięć dowolnych lat lub gdy ponad połowa wartości wpłat na OIPE zostanie dokonana nie później niż na pięć lat przed dniem złożenia wniosku o wypłatę. Po osiągnięciu 60 roku życia lub nabyciu uprawnień emerytalnych i ukończeniu 55 lat oraz spełnieniu pozostałych warunków dotyczących wymaganego okresu gromadzenia oszczędności, oszczędzający będą mogli swobodnie decydować o przeznaczeniu zgromadzonych oszczędności.

Wypłata transferowa jest dokonywana:

- a) z konta OIPE albo z subkonta OIPE na konto OIPE albo subkonto OIPE u innego dostawcy, w przypadku usługi zmiany dostawcy;
- b) z konta OIPE albo z subkonta OIPE zmarłego oszczędzającego na konto OIPE albo subkonto OIPE małżonka zmarłego lub osoby uprawnionej;
- c) z konta OIPE albo z subkonta OIPE zmarłego oszczędzającego na indywidualne konto emerytalne (IKE) małżonka zmarłego lub osoby uprawnionej.

Zwrot środków zgromadzonych na koncie OIPE albo subkoncie OIPE następuje w przypadku wypowiedzenia umowy o prowadzenie OIPE przez którąkolwiek ze stron. Warunki wypowiedzenia umowy o prowadzenie OIPE oraz związane z nim ewentualne obciążenia dla drugiej strony regulują postanowienia umowy o prowadzenie OIPE. Na równi ze zwrotem środków zgromadzonych na koncie OIPE albo subkoncie OIPE. Dostawca, w przypadku wypowiedzenia umowy o prowadzenie OIPE przez którąkolwiek ze stron, poucza oszczędzającego, że zwrotowi podlegają środki zgromadzone na koncie OIPE albo subkoncie OIPE pomniejszone o należny podatek. Ponadto dostawca, dokonując wypowiedzenia umowy o prowadzenie OIPE, informuje oszczędzającego o możliwości dokonania wypłaty transferowej. W przypadku wypowiedzenia umowy o prowadzenie OIPE przez oszczędzającego, składa on oświadczenie o zapoznaniu się z konsekwencjami zwrotu. Zwrot środków zgromadzonych na koncie OIPE albo subkoncie OIPE następuje przed upływem terminu wypowiedzenia umowy.

Planowane wejście w życie z dniem 15 sierpnia 2021 r.

2.2. Projekt ustawy z dnia 27 listopada 2020 r. o Systemie Informacji Finansowej

Status: Opiniowanie – 4 grudnia 2020 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12341005>

Celem projektowanej ustawy jest utworzenie Systemu Informacji Finansowej (SInF) służącego gromadzeniu, przetwarzaniu i udostępnianiu informacji o otwartych i zamkniętych rachunkach (zdefiniowanych w tym projekcie szeroko, obejmujących rachunki bankowe, rachunki w SKOK, rachunki płatnicze w innych podmiotach, rachunki papierów wartościowych oraz rachunki zbiorcze wraz z rachunkami pieniężnymi służącymi do ich obsługi), jak również o umowach o udostępnieniu skrytek sejfowych.

Informacje z SInF będą wykorzystywane na potrzeby realizacji zadań ustawowych sądów, prokuratury, właściwych służb – Policji, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz Krajowej Administracji Skarbowej.

Według założeń proponowane rozwiązanie m.in.:

- zmniejszy koszty funkcjonowania oraz obciążenia biurokratyczne organów administracji publicznej oraz instytucji finansowych i innych podmiotów gospodarczych;
- usprawni działanie Generalnego Inspektora Informacji Finansowej i innych organów administracji publicznej uprawnionych do uzyskiwania informacji z SInF;
- zwiększy kontrolę nad realizowanymi działaniami służb w zakresie pozyskiwania informacji o rachunkach;
- ułatwi lokalizowanie składników majątkowych w związku z postępowaniami prowadzonymi przez enumeratycznie określone podmioty (służby, sądy i innego rodzaju organy publiczne) przy zachowaniu aktualnie obowiązujących przepisów określających procedurę takiego dostępu;
- umożliwi prowadzenie analizy proaktywnej, polegającej na analizie danych hurtowych gromadzonych w systemie w celu typowania tych rachunków, które mogą być wykorzystywane do działalności przestępczej.

Planowane wejście w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia.

2.3. Projekt ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw

Status: Komisja Prawnicza – 22 grudnia 2020 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12335752>

Celem projektu jest dokonanie zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji Unii Europejskiej stanowiących wynik przeglądu przepisów dotyczących Europejskich Urzędów Nadzoru (ESAs). Na ESAs składają się Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA), Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejski Urząd Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).

Projekt ustawy obejmuje zmiany w następujących aktach prawnych:

- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi ([Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.](#));
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym ([Dz. U. z 2019 r. poz. 1871, z późn. zm.](#));
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych ([Dz. U. z 2019 r. poz. 623, z późn. zm.](#));
- ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych ([Dz. U. z 2020 r. poz. 794](#));
- ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej ([Dz. U. z 2020 r. poz. 895](#));
- ustawa z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw ([Dz. U. z 2019 r. poz. 1798, z późn. zm.](#)).

Zmiany odnoszą się do działalności dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, którzy świadczą usługi jako zatwierdzony podmiot publikujący, zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy lub dostawca informacji skonsolidowanych, ochrony konsumentów, której ma służyć udostępnianie przez dostawców usług płatniczych broszury sporządzonej przez Komisję Europejską, zawierającej informacje dla konsumentów o przysługujących im prawach, wzmocnienia nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i reasekuracyjną i zapewnienia bardziej efektywnej ochrony klientów takich zakładów oraz powszechnej dematerializacji akcji, tzn. całkowitej rezygnacji z postaci papierowej dokumentu akcji od dnia 1 marca 2021 r.

W zakresie zmian w ustawie o usługach płatniczych, projekt przewiduje obowiązek udostępnienia konsumentowi, nieodpłatnie, broszury informacyjnej Komisji Europejskiej o przysługujących mu prawach. Realizacja obowiązku ma być dokonana poprzez dodanie w ustawie o usługach płatniczych art. 20d, który stanowi o nieodpłatnym udostępnieniu broszury Komisji Europejskiej, wydanej na podstawie art. 106 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE ([Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35](#)). Obowiązkiem dostawcy będzie udostępnienie broszury w sposób przystępny na stronie internetowej dostawcy, z możliwością wydruku lub w postaci papierowej w siedzibie dostawcy, głównym miejscu prowadzenia działalności przez dostawcę i jego oddziałach, miejscach prowadzenia działalności przez agentów dostawcy lub podmioty, którym dostawca powierzył wykonywanie określonych czynności operacyjnych, o ile w tych miejscach zawiera się umowy o świadczenie usług płatniczych przy jednoczesnej fizycznej obecności stron. Dostawca ponadto udostępnia broszurę w sposób przystępny dla osób niepełnosprawnych, w tym z wykorzystaniem sposobów i formatów udostępniania innych niż określone powyżej. [Dostęp do broszury](#).

Planowane wejście w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem niektórych przepisów. W szczególności regulacja dotycząca udostępniania broszury wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia.

2.4. Projekt ustawy z dnia 14 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw

Status: Opiniowanie – 22 grudnia 2020 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12341608>

W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości proponuje się przyjęcie rozwiązań z Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu raportowania ([Dz. Urz. UE L 143 z 29.05.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 326 z 16.12.2019, str. 1](#)), dalej: „rozporządzenie 2019/815”, tj. wprowadzenie obowiązku sporządzania przez emitentów sprawozdań finansowych oraz sprawozdania z działalności w jednym formacie elektronicznym, tj. XHTML, przy czym w przypadku skonsolidowanych sprawozdań finansowych należy je dodatkowo oznakować przy użyciu języka znaczników Inline XBRL.

Proponuje się także przyjęcie dla pozostałych jednostek sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z MSR, rozwiązania prowadzącego do większego ujednolicenia formatów oraz zwiększenia użyteczności sprawozdań finansowych, jak również sprawozdań z działalności (możliwość automatycznego przeszukiwania dokumentu oraz porównania, analizowania i interpretowania danych) przez:

- wprowadzenie obowiązku sporządzania jednostkowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz sprawozdań z działalności w formacie XHTML lub w innym formacie umożliwiającym automatyczne przeszukanie dokumentu;
- wprowadzenie możliwości znakowania skonsolidowanych sprawozdań finansowych sporządzonych w XHTML przy użyciu języka znaczników XBRL zgodnie z taksonomią określoną w rozporządzeniu 2019/815.

W zakresie ułatwień w sposobie podpisywania sprawozdań finansowych wprowadza się możliwość podpisu sprawozdania tylko przez jednego członka tego organu wieloosobowego pod warunkiem uzyskania przez niego od pozostałych członków oświadczeń potwierdzających, że sprawozdanie spełnia wymagania przewidziane w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

W przypadku odmowy złożenia oświadczenia zastosowano rozwiązanie analogiczne do obecnie obowiązujących przepisów, tj. konieczność uzasadnienia odmowy złożenia takiego oświadczenia. Jako formę oświadczenia, odmowy złożenia oświadczenia oraz odmowy podpisu sprawozdania proponuje się postać elektroniczną opatrzoną kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Powyższe dokumenty będą mogły zostać sporządzone w postaci papierowej, ale w takim przypadku będą wymagały sporządzenia odwzorowania cyfrowego oraz opatrzenia tego odwzorowania podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym przez osobę podpisującą sprawozdanie finansowe. Zarówno podpisanie sprawozdania, jak i złożenie oświadczenia niesie ze sobą jednakowe skutki w zakresie odpowiedzialności członka organu zarządzającego, który podpisując sprawozdanie lub składając oświadczenie, potwierdza, że sprawozdanie sporządzone zostało zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Dodatkowo szczegółowe wymagania

techniczne w zakresie trybu i sposobu opatrywania sprawozdania finansowego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym będą mogły być opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Takie unormowanie pozwoli na elastyczne i szybkie dostosowanie wymagań do stale zmieniających się uwarunkowań technicznych oraz pozwoli na przekazanie jednostkom informacji na temat wzorcowego postępowania przy podpisywaniu sprawozdań finansowych.

W zakresie zmiany ustawy CIT, projekt wprowadza zmiany, które doprecyzowują kwestię wyłączenia od obowiązku przekazania sprawozdania finansowego do Szefa KAS przez jednostki zwolnione podmiotowo z podatku. Podatnicy obowiązani do sporządzenia sprawozdania finansowego przekazują, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej sprawozdanie finansowe, odmowę podpisu, o której mowa w art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości, oświadczenie lub odmowę złożenia oświadczenia, o których mowa w art. 52 ust. 2b ustawy o rachunkowości, jeżeli zostały one sporządzone, wraz ze sprawozdaniem z badania, w terminie 15 dni od daty zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego, a spółki – także odpis uchwały zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe. Obowiązek przekazania sprawozdania finansowego nie dotyczy jednostek zwolnionych podmiotowo z podatku oraz jednostek, które na podstawie odrębnych przepisów mają obowiązek przekazywania sprawozdań finansowych do Krajowego Rejestru Sądowego. Sprawozdanie finansowe jest sporządzane w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej udostępnianej na podstawie art. 45 ust. 1g ustawy o rachunkowości. Obowiązek przekazania sprawozdania z badania nie dotyczy podatników, których sprawozdania finansowe, na podstawie odrębnych przepisów, są zwolnione z obowiązku badania.

Projektowane przepisy mają na celu wprowadzenie ułatwień dla jednostek kierowanych przez organ wieloosobowy (zarząd), które ze względów organizacyjno-technicznych mają trudności z realizacją swoich ustawowych obowiązków. Jednocześnie przez wprowadzenie dobrowolności stosowania nowych rozwiązań projekt nie będzie miał negatywnego wpływu na jednostki, które posiadają wypracowaną i utrwaloną praktykę w zakresie podpisywania sprawozdań finansowych.

Planowane wejście w życie z upływem 7 dni od dnia ogłoszenia.

2.5. Projekt ustawy o rozpatrywaniu reklamacji i sporów klientów podmiotów rynku finansowego oraz o Funduszu Edukacji Finansowej

Status: Skierowano do I czytania na posiedzeniu Sejmu – 14 grudnia 2020 r.

Źródło: <http://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=834>

Projekt dotyczy zwiększenia efektywności w zakresie ochrony, zarówno w zakresie zbiorowych, jak i indywidualnych, interesów klientów podmiotów rynku finansowego, przez zintegrowanie organów właściwych w tym obszarze i przejęcie dotychczasowych kompetencji Rzecznika Finansowego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Projekt zakłada likwidację urzędu Rzecznika Finansowego i jego Biura oraz przyznanie Prezesowi UOKiK szeregu nowych kompetencji, dotychczas leżących w gestii Rzecznika Finansowego,

dotyczących ochrony klientów podmiotów rynku finansowego, obejmujących przede wszystkim możliwość podejmowania interwencji w sprawach indywidulanych, wynikających ze składania reklamacji, tj. wystąpienia klienta podmiotu rynku finansowego, w którym zgłasza on zastrzeżenia, dotyczące usług świadczonych przez ten podmiot. Ponadto zgodnie z projektowanymi rozwiązaniami, postępowania z zakresu pozasądowego rozpatrywania sporów prowadzić będzie Koordynator do spraw pozasądowego rozwiązywania sporów między klientem a podmiotem rynku finansowego działający przy Prezesie UOKiK.

Projekt przewiduje także utworzenie Funduszu Edukacji Finansowej (FEF), który będzie państwowym funduszem celowym. Dysponentem FEF będzie Prezes UOKiK. Zlikwidowany zostanie Fundusz Edukacji Finansowej działający na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2279). Dysponowanie FEF powierzone zostanie Prezesowi UOKiK. Cel, na który przeznaczane mają być środki Funduszu Edukacji Finansowej, nie ulegnie zasadniczo zmianie w stosunku do stanu obecnego - mają być one przeznaczone na działania w zakresie edukacji finansowej, takie jak organizowanie kampanii edukacyjnych i informacyjnych, opracowywanie i realizacje strategii edukacji finansowej oraz programów edukacyjnych, wydawanie publikacji popularyzujących wiedzę dotyczącą funkcjonowania rynku finansowego, oraz wspieranie projektów edukacyjnych i promocyjnych z zakresu finansów i rynku finansowego.

Projekt zakłada, że źródła finansowania Funduszu również pozostaną niezmienione w stosunku do stanu obecnego, z jedną różnicą - środkami Funduszu objęte będą także wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Prezesa UOKiK za naruszenie obowiązków związanych z procedurą reklamacyjną.

Dodatkowo, w projekcie przewidziano, że koszty funkcjonowania systemu ochrony klientów podmiotów rynku finansowego ponoszą określone podmioty rynku finansowego, analogicznie do dotychczasowych rozwiązań ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym w zakresie kosztów działalności Rzecznika i jego Biura. Katalog podmiotów rynku finansowego i wysokość uiszczanych przez nie opłat nie ulega zmianie.

Planowane wejście w życie z upływem 14 dni od dnia ogłoszenia.

2.6. Projekt ustawy z dnia 16 września 2020 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy – Kodeks cywilny

Status: Opiniowanie – 29 grudnia 2020 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12341810>

Celem projektu jest implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/770 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów o dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych ([Dz. Urz. UE L 136 z 22.05.2019, str. 1](#) i [Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019 str. 60](#)), dalej: „DCD” lub „dyrektywa cyfrowa”, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów,

zmieniającej rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE oraz uchylającą dyrektywę 1999/44/WE ([Dz. Urz. UE L 136 z 22.05.2019, str. 28](#) i [Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019 str. 63](#)), dalej: „SGD” lub „dyrektywa towarowa”. Dyrektywy te weszły w życie z dniem 11 czerwca 2019 r., a państwa członkowskie zobowiązane są do przyjęcia implementujących je przepisów do dnia 1 lipca 2021 r., z mocą od dnia 1 stycznia 2022 r.

Zasadniczym celem obu dyrektyw jest przyczynianie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapewnianie przy tym wysokiego poziomu ochrony konsumentów, w szczególności poprzez ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących niektórych wymagań w odniesieniu do:

- umów zawartych między przedsiębiorcami a konsumentami o dostarczanie treści cyfrowych lub usług cyfrowych, w szczególności przepisów dotyczących: zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową, środków ochrony prawnej w przypadku braku zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową lub ich niedostarczenia oraz sposobów korzystania z tych środków, zmiany treści cyfrowej lub usługi cyfrowej,
- umów sprzedaży zawartych między sprzedawcą a konsumentem, w tym przepisów dotyczących: zgodności towarów z umową, środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku braku takiej zgodności, sposobów korzystania z tych środków, gwarancji handlowych.

Przedmiotowe dyrektywy wprowadzają wymóg harmonizacji maksymalnej, co oznacza, że państwa członkowskie nie mogą przyjmować, ani utrzymywać regulacji odmiennych od tych przyjętych w dyrektywach, w tym ustanawiać wyższego poziomu ochrony konsumentów, z pewnymi wyjątkami.

Rozważano, czy przedmiotowe dyrektywy powinny zostać wdrożone do polskiego porządku prawnego w Kodeksie cywilnym, czy ewentualnie w odrębnej, nowej ustawie. Ostatecznie zdecydowano, aby implementacji dokonać w ustawie z dnia 30 maja 2004 r. o prawach konsumenta ([Dz. U. z 2020 r. poz. 287](#)).

Zmiana w art. 1 polega na zaktualizowaniu zakresu regulacji ustawy o nowo wprowadzane przepisy implementujące SGD i DCD. Zmiany w art. 2 (słowniczek) polegają na zdefiniowaniu pojęć niezbędnych dla implementacji SGD i DCD, a w konsekwencji efektywnego stosowania nowych przepisów krajowych. Na marginesie należy wskazać, iż część definicji wskazanych w dyrektywach już funkcjonowało w polskim porządku prawnym, np. definicja treści cyfrowej czy trwałego nośnika. Zdecydowana większość z nich będzie miała zastosowanie zasadniczo do umów o dostarczanie treści cyfrowej i usługi cyfrowej (za wyjątkiem sytuacji „granicznych” tzn. w odniesieniu np. do sprzedaży towarów z wbudowanymi treściami cyfrowymi). Dokonując implementacji SGD w ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (t. j. Dz. U. z 2020 r, poz. 287 – dalej: „u.p.k.”) przyjęto definicję umów zobowiązujących do przeniesienia własności towaru określoną w art. 6 u.p.k. Celem takiego zabiegu była potrzeba uniknięcia sporów i wątpliwości co do tego, czy także do innych umów przenoszących własność (np. umowy o dzieło, która może również być umową sprzedaży w rozumieniu SGD) stosuje się nowo projektowane przepisy. Co więcej, zakres stosowania SGD jednoznacznie wskazuje, iż dyrektywa ta obejmuje sprzedaż towarów (art. 3 ust. 1 dyrektywy). Zmiany w art. 6 ustawy o prawach konsumenta służą uregulowaniu kwestii rozgraniczenia między zakresem stosowania SGD i DCD, co ma szczególne znaczenie w przypadku treści cyfrowej lub usługi cyfrowej, które są dostarczane wraz z towarami na podstawie umowy sprzedaży, niezależnie od tego, czy taka treść cyfrowa lub usługa jest dostarczana przez tego samego sprzedawcę, czy też przez osobę trzecią. Dotychczasowe brzmienie

artykułu oznaczono jako ust. 1 zamieniając pojęcie „rzecz” na „towar”, w celu zachowania spójności z nomenklaturą SGD. Natomiast ust. 2 i 3 stanowią implementację tożsamych treściowo art. 3 ust. 3 SGD i odpowiednio art. 3 ust. 4 DCD. W tym miejscu warto wskazać na treść nowo projektowanego ust. 3 art. 6 u.p.k., który stanowi szczególną i jednocześnie przesądzającą normę kolizyjną – *„W razie wątpliwości poczytuje się, że treść cyfrowa lub usługa cyfrowa była objęta umową zobowiązującą do przeniesienia własności towaru z elementami cyfrowymi.”*

Rozdziałem 5a zatytułowanym „Rękojmia i gwarancja konsumencka” dokonuje się implementacji SGD. Nowo wprowadzone przepisy przewidują wyłączenie stosowania przepisów Kodeksu cywilnego o rękojmi przy sprzedaży w stosunku do konsumentów i odrębne uregulowanie tej materii. W tym miejscu należy pokreślić, iż przyjęcie zaproponowanego tytułu Rozdziału 5a wynika z potrzeby uregulowania w sposób szczególny zasad rękojmi i gwarancji przy sprzedaży konsumenckiej. Projektowany art. 43a jednoznacznie przesądza o odrębności nowo projektowanych regulacji względem ogólnych przepisów Kodeksu cywilnego w zakresie rękojmi i gwarancji. Zakres przedmiotowy projektowanych przepisów określono na umowy zobowiązujące do przeniesienia własności towaru na konsumenta, podobnie jak to uczyniono implementując dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów. Rozwiązanie takie podyktowane jest nie tylko potrzebą spójności z istniejącymi regulacjami ustawy o prawach konsumenta, ale również szerokim ujęciem umowy sprzedaży w SGD podobnie jak w dyrektywie 2011/83/UE. Art. 43b definiuje zgodność towaru z umową. Przyjęcie takiego rozwiązania jest novum na gruncie prawa cywilnego, bowiem w zasadzie stanowi odejście od instytucji wady fizycznej i prawnej na rzecz zgodności (bądź jego braku) towaru z umową. Owo rozwiązanie jest efektem potrzeby dostosowania prawa polskiego do rozwiązań przyjętych w dyrektywie.

Rozdziałem 5b „Umowy o dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej” dokonuje się implementacji DCD. Jednocześnie, zagadnienia umów o dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej nie stanowiły dotychczas przedmiotu zainteresowania polskiego ustawodawcy, dlatego też brak jest punktu odniesienia dla proponowanych przepisów. Pewne paralele regulacyjne można odnaleźć jedynie w ogólnych przepisach dotyczących sprzedaży, niemniej nie są one wystarczające do efektywnego uregulowania kwestii dostarczania (nabywania) treści i usług cyfrowych.

Zmiany w Kodeksie cywilnym polegają na usunięciu odrębności dotyczących umów zawieranych z konsumentami w przepisach o rękojmi przy sprzedaży rzeczy ruchomych, które – wobec wyłączenia stosowania przepisów kodeksu cywilnego dotyczących rękojmi względem konsumentów – stają się bezprzedmiotowe. Należy jednak pamiętać, że przepisy te będą znajdowały zastosowanie do umów sprzedaży nieruchomości zawieranych między przedsiębiorcą jako sprzedającym, a konsumentem jako kupującym.

Do umów zobowiązujących do przeniesienia własności towaru, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do umów o dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej miało nastąpić lub nastąpiło po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Planowane wejście w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

2.7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 14 grudnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

Status: Uzgodnienia – 22 grudnia 2020 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12341355>

Projekt rozporządzenia zakłada określenie nowych wzorów formularzy podatkowych i dostosowuje składane przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych wzory formularzy.

Zmianie ulegają następujące wzory:

- CIT/KW,
- CIT-8,
- CIT-8AB,
- CIT/IP,
- CIT/WZ,
- CIT/WZG,
- CIT/8S,
- CIT/8SP,
- CIT-8/O,
- CIT/BR,
- CIT/WW.

Wzory, określone w załącznikach do rozporządzenia, stosuje się do przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r. i dokonanych od tego dnia odliczeń.

Powyższej zasady nie stosuje się, jeżeli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia deklaracje lub informacje podatkowe zostały złożone na formularzach dotychczasowych.

Planowane wejście w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:

3.1.1. Dane miesięczne OFE i PFE

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są dane dotyczące otwartych funduszy emerytalnych i pracowniczych funduszy emerytalnych na koniec listopada 2020 r.

Źródło: https://www.knf.gov.pl/aktualnosci?articleId=68882&p_id=18

3.1.2. Informacja dotycząca pracowniczych planów kapitałowych (PPK) - III kwartał 2020

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że dostępna jest Informacja dotycząca pracowniczych planów kapitałowych (PPK) za III kwartał 2020 roku

Źródło: https://www.knf.gov.pl/aktualnosci?articleId=70150&p_id=18

3.1.3. Stanowisko UKNF w sprawie wydawania i obrotu kryptoaktywami

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego przedstawia „Stanowisko UKNF w sprawie wydawania i obrotu kryptoaktywami”. Celem UKNF jest zmniejszenie niepewności regulacyjnej związanej z klasyfikacją i kwalifikacją prawną kryptoaktywów na potrzeby ich oferowania, sprzedaży lub organizacji obrotu w przypadku, kiedy prawem właściwym jest prawo polskie.

Źródło: https://www.knf.gov.pl/aktualnosci?articleId=71795&p_id=18

3.1.4. Stanowisko Komisji Nadzoru Finansowego ws. polityki dywidendowej w 2021 r.

Komisja Nadzoru Finansowego w dniu 16 grudnia 2020 r. jednogłośnie przyjęła stanowisko w sprawie polityki dywidendowej banków komercyjnych, banków spółdzielczych i zrzeszających, zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, zakładów ubezpieczeń i reasekuracji, towarzystw funduszy inwestycyjnych, powszechnych towarzystw emerytalnych oraz domów maklerskich w 2021 roku. Każdy z sektorów otrzyma zalecenia w formie pisma Przewodniczącego KNF.

Źródło: https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=71934&p_id=18

3.2. Najważniejsze rozwiązania podatkowe Ministerstwa Finansów

Ministerstwo Finansów udostępniło podsumowanie wprowadzonych rozwiązań podatkowych w ostatnich latach.

Źródło: <https://www.gov.pl/web/finanse/najwazniejsze-rozwiazania-podatkowe-mf>

3.3. Komunikat Ministerstwa Finansów i Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie odroczenia obowiązku stosowania ESEF

W związku z COVID-19, Ministerstwo Finansów oraz Urząd Komisji Nadzoru Finansowego zdecydowały o odsunięciu o rok obowiązku stosowania ESEF w sprawozdawczości finansowej ww. emitentów. Jednocześnie utrzymana zostanie możliwość raportowania w tym formacie już za rok 2020. MF we współpracy z UKNF, opracuje przepisy implementujące unijne prawo do polskiego porządku prawnego niezwłocznie po przyjęciu zmiany Dyrektywy Transparency oraz jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Źródło: <https://www.gov.pl/web/finanse/komunikat-mf-i-uknf-w-sprawie-odroczenia-obowiazku-stosowania-esef>

Kontakt

Jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać tego typu korespondencji w przyszłości, prosimy o przekazanie takiej informacji na adres dsm@finat.pl
